

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/684

af 5. april 2017

om indførelse af en mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler og ikkebindende instrumenter mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet og om ophævelse af afgørelse nr. 994/2012/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et velfungerende indre energimarked kræver, at energi, der importeres til Unionen, er fuldt omfattet af reglerne for etablering af det indre energimarked. Gennemsigtighed og overensstemmelse med EU-retten er et vigtigt element, når det gælder om at sikre Unionens energistabilitet. Et indre energimarked, der ikke fungerer tilfredsstillende, bringer Unionen i en sårbar og ufordelagtig situation med hensyn til energiforsyningsikkerheden og underminerer dets potentielle fordele for de europæiske forbrugere og den europæiske industri.
- (2) For at sikre Unionens energiforsyning er det nødvendigt at diversificere energikilderne og bygge nye energisammenkoblinger mellem medlemsstaterne. Samtidig er det afgørende at styrke samarbejdet om energisikkerhed med Unionens nabolande og med strategiske partnere.
- (3) Målet med strategien for energiunionen som vedtaget af Kommissionen den 25. februar 2015 er at give forbrugerne sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi til overkommelige priser. Når energi- og handelspolitikker samt eksterne politikker føres på en sammenhængende og konsekvent måde, vil det bidrage væsentligt til at nå dette mål. Mere præcist understreges det i strategien for energiunionen, at et vigtigt aspekt af sikringen af energisikkerhed er, at aftaler om køb af energi fra tredjelande skal overholde EU-retten fuldt ud, hvilket bygger på

⁽¹⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 81.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 2.3.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.3.2017.

den analyse, der blev udført i forbindelse med den europæiske energisikkerhedsstrategi af 28. maj 2014. I samme ånd opfordrede Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 19. marts 2015 til at sikre fuld forenelighed med EU-retten i alle aftaler vedrørende køb af gas fra eksterne leverandører, navnlig ved at styrke gennemsigtigheden af sådanne aftaler og foreneligheden med Unionens energisikkerhedsbestemmelser.

- (4) Europa-Parlamentet betonedede i sin beslutning af 15. december 2015 med titlen »Mod en europæisk energiunion« behovet for at forbedre sammenhængen i EU's eksterne energisikkerhedspolitikker og skabe større gennemsigtighed i energirelaterede aftaler.
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 994/2012/EU ⁽¹⁾ har været nyttig med hensyn til modtagelse af oplysninger om eksisterende mellemstatslige aftaler og påvisning af problemer vedrørende deres forenelighed med EU-retten.
- (6) Afgørelse nr. 994/2012/EU har imidlertid vist sig at være ineffektiv, når det drejer sig om at sikre, at mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-retten. Afgørelsen har hovedsageligt bygget på, at Kommissionen foretager en vurdering af en mellemstatslig aftale, efter at medlemsstaterne har indgået en sådan aftale med et tredjeland. Erfaringerne fra gennemførelsen af afgørelse nr. 994/2012/EU har vist, at en sådan efterfølgende vurdering ikke fuldt ud udnytter muligheden for at sikre, at de mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-retten. Navnlig indeholder de mellemstatslige aftaler ofte ingen passende ophævelses- eller tilpasningsbestemmelser, som gør det muligt for medlemsstaterne at afhjælpe en manglende overholdelse af EU-retten inden for en rimelig frist. Desuden er underskrivernes forhandlingsposition allerede fastlagt, hvilket skaber politisk pres for ikke at ændre nogen af aftalens aspekter.
- (7) En høj grad af gennemsigtighed med hensyn til aftaler mellem medlemsstater og tredjelande på energiområdet vil virke befordrende for at opnå både et tættere internt samarbejde i Unionen om eksterne forbindelser på energiområdet og Unionens langsigtede politiske mål vedrørende energi, klima og energiforsyningsikkerhed.
- (8) For at undgå uforenelighed med EU-retten og øge gennemsigtigheden bør medlemsstaterne hurtigst muligt underrette Kommissionen om deres hensigt om at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af nye mellemstatslige aftaler eller ændring af mellemstatslige aftaler. Kommissionen bør regelmæssigt holdes orienteret om udviklingen i forhandlingerne. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indbyde Kommissionen til at deltage i forhandlingerne som observatør. Kommissionen bør kunne anmode om at deltage i forhandlingerne som observatør.
- (9) Under forhandlingen af en mellemstatslig aftale bør Kommissionen have mulighed for at rådgive den berørte medlemsstat om, hvordan der kan undgås uforenelighed mellem EU-retten og nævnte aftale. Kommissionen bør i den forbindelse også have mulighed for at henlede den berørte medlemsstats opmærksomhed på Unionens relevante energipolitiske mål, på solidaritet mellem medlemsstaterne samt på Unionens politiske standpunkter som vedtaget i Rådet eller Det Europæiske Råds konklusioner. Dette bør dog ikke være en del af Kommissionens juridiske vurdering af udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf.
- (10) For at sikre forenelighed med EU-retten og under behørig hensyntagen til den omstændighed, at mellemstatslige aftaler og ændringer heraf på gas- og olieområdet i øjeblikket, relativt set, har de største konsekvenser for et velfungerende indre energimarked og Unionens energiforsyningsikkerhed, bør medlemsstaterne forudgående fremlægge udkastene til mellemstatslige aftaler vedrørende gas eller olie for Kommissionen, før de bliver retligt bindende for parterne. Kommissionen bør i en ånd af samarbejde støtte medlemsstaten i dens bestræbelser på at indkredse de problemer med foreneligheden, der måtte være i udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf. Den berørte medlemsstat vil således være bedre forberedt til at indgå en aftale, der er forenelig med EU-retten.
- (11) Kommissionen bør have tilstrækkelig tid til at foretage en sådan vurdering for uden unødige forsinkelser at sørge for så meget juridisk klarhed som muligt. Kommissionen bør overveje at afkorte de frister, der er afsat til denne vurdering, hvis det er relevant, og navnlig hvis en medlemsstat anmoder herom eller har holdt Kommissionen underrettet i tilstrækkelig detaljeret grad i forhandlingsfasen, og under hensyntagen til, i hvilket omfang udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf er baseret på standardbestemmelser. For at få det fulde udbytte af

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 994/2012/EU af 25. oktober 2012 om indførelse af en mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet (EUT L 299 af 27.10.2012, s. 13).

Kommissionens støtte bør medlemsstaterne afstå fra at indgå mellemstatslige aftaler vedrørende gas eller olie eller mellemstatslige aftaler vedrørende elektricitet, hvis en medlemsstat har valgt at anmode Kommissionen om en forudgående vurdering, indtil Kommissionen har underrettet medlemsstaten om sin vurdering. Medlemsstaterne bør tage alle nødvendige skridt med henblik på at nå frem til en passende løsning for at fjerne en påvist uforenelighed.

- (12) Set i lyset af strategien for energiunionen er gennemsigtighed med hensyn til tidligere og fremtidige mellemstatslige aftaler fortsat yderst vigtig og er et vigtigt element for at sikre Unionens energistabilitet. Medlemsstaterne bør derfor fortsat underrette Kommissionen om alle eksisterende og fremtidige mellemstatslige aftaler, uanset om de er trådt i kraft eller anvendes midlertidigt i henhold til artikel 25 i Wienerkonventionen om traktatretten, såvel som om nye mellemstatslige aftaler.
- (13) Kommissionen bør vurdere, hvorvidt de mellemstatslige aftaler, der er trådt i kraft eller anvendes midlertidigt på datoen for denne afgørelses ikrafttræden, er forenelige med EU-retten og underrette medlemsstaterne herom. I tilfælde af uforenelighed bør medlemsstaterne tage alle nødvendige skridt med henblik på at nå frem til en passende løsning for at fjerne den påviste uforenelighed.
- (14) Afgørelsen bør finde anvendelse på mellemstatslige aftaler. Mellemstatslige aftaler udtrykker navnlig i kraft af deres indhold og uanset deres formelle betegnelse parternes hensigt om, at aftalerne helt eller delvist bør være bindende. Alene mellemstatslige aftaler, der vedrører køb, handel, salg, transit, lagring eller levering af energi i eller til mindst én medlemsstat eller etablering eller drift af energinfrastruktur med en fysisk forbindelse til mindst én medlemsstat, bør meddeles. I tvivlstilfælde bør medlemsstaterne straks rådføre sig med Kommissionen. I princippet bør aftaler, der ikke længere er i kraft eller ikke længere anvendes, ikke være omfattet af denne afgørelse.
- (15) I denne afgørelse er det den omstændighed, at et instrument eller dele af det er retligt bindende, og ikke dets formelle betegnelse, der gør det til en mellemstatslig aftale eller, såfremt det ikke er retligt bindende, til et ikkebindende instrument.
- (16) Medlemsstaterne skaber relationer til tredjelande ved at indgå mellemstatslige aftaler, men også gennem ikkebindende instrumenter, der ofte formelt betegnes som aftalememoranda, fælles erklæringer, fælles ministererklæringer, fælles aktioner, fælles adfærdskodekser eller lignende termer. Da de ikke er retligt bindende, kan medlemsstaterne ikke retligt kræves at gennemføre dem, herunder når en sådan gennemførelse er uforenelig med EU-retten. Selv når de ikke er retligt bindende, kan sådanne instrumenter anvendes til at fastsætte en detaljeret ramme for energinfrastruktur og energiforsyning. Af hensyn til større gennemsigtighed bør medlemsstaterne kunne forelægge Kommissionen ikkebindende instrumenter, dvs. ordninger mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, der ikke er retligt bindende, og som fastsætter betingelser for energiforsyning eller udviklingen af energinfrastrukturer, herunder ved at indeholde fortolkninger af EU-retten herom, eller ændringer af sådanne ikkebindende instrumenter, herunder eventuelle bilag hertil. Hvis det ikkebindende instrument eller ændringen udtrykkeligt henviser til andre tekster, bør medlemsstaten også kunne forelægge disse andre tekster.
- (17) Mellemstatslige aftaler og ikkebindende instrumenter, som skal meddeles i deres helhed til Kommissionen på grundlag af andre EU-retsakter, eller som vedrører forhold, der henhører under Euratomtraktatens anvendelsesområde, bør ikke omfattes af denne afgørelse.
- (18) Denne afgørelse bør ikke skabe forpligtelser i forbindelse med aftaler mellem virksomheder. Den er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne frivilligt underretter Kommissionen om sådanne aftaler, som der udtrykkeligt henvises til i mellemstatslige aftaler eller ikkebindende instrumenter.
- (19) Kommissionen bør stille de oplysninger, som den modtager om mellemstatslige aftaler, til rådighed for alle de øvrige medlemsstater i sikker elektronisk form med henblik på at sikre koordinering og gennemsigtighed mellem medlemsstaterne og dermed styrke deres forhandlingskraft over for tredjelande. Kommissionen bør respektere anmodninger fra medlemsstaterne om at behandle de fremsendte oplysninger som fortrolige. Anmodninger om fortrolighed bør dog ikke begrænse Kommissionens egen adgang til fortrolige oplysninger, da Kommissionen har brug for omfattende oplysninger til sin egen vurdering. Kommissionen bør have ansvaret for at sikre, at fortrolighedsklausulen respekteres. Anmodninger om fortrolig behandling berører ikke retten til aktindsigt som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

- (20) Anser en medlemsstat en mellemstatslig aftale for at være fortrolig, bør den give Kommissionen en sammenfatning indeholdende aftalens genstand, formål, anvendelsesområde, varighed, parter og oplysninger om dens hovedelementer med henblik på videregivelse af denne sammenfatning til de øvrige medlemsstater.
- (21) En permanent udveksling af oplysninger om mellemstatslige aftaler på EU-plan bør gøre det muligt at udvikle bedste praksis. Kommissionen bør på grundlag af denne bedste praksis i samarbejde med medlemsstaterne og, for så vidt angår Unionens eksterne politikker, i samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, hvis det er relevant, udarbejde fakultative standardbestemmelser til anvendelse i mellemstatslige aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande samt retningslinjer, herunder en liste med eksempler på bestemmelser, der ikke overholder EU-retten og derfor ikke bør anvendes. Anvendelsen af sådanne standardbestemmelser bør tage sigte på at undgå konflikter mellem mellemstatslige aftaler og EU-retten, navnlig reglerne for det indre energimarked og EU-konkurrenceretten, og konflikter med internationale aftaler, der indgås af Unionen. Sådanne standardbestemmelser eller retningslinjer bør fungere som en referenceramme for de kompetente myndigheder og vil således fremme øget gennemsigtighed og forenelighed med EU-retten. Det bør være fakultativt at anvende sådanne standardbestemmelser, og det bør være muligt at tilpasse deres indhold til enhver specifik situation.
- (22) En bedre gensidig viden om eksisterende og nye mellemstatslige aftaler burde styrke gennemsigtighed og koordinering i energispørgsmål mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen. En sådan forbedret koordinering burde sætte medlemsstaterne i stand til fuldt ud at drage fordel af Unionens politiske og økonomiske vægt og gøre det muligt for Kommissionen at foreslå løsninger på de problemer, der er påvist i de mellemstatslige aftaler.
- (23) Kommissionen bør lette og fremme koordinering mellem medlemsstaterne for at styrke Unionens samlede strategiske rolle på energiområdet gennem en veldefineret og effektiv koordineret tilgang over for producent-, transit- og forbrugerlandene.
- (24) Målet for denne afgørelse, nemlig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende mellemstatslige aftaler på energiområdet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af denne afgørelses virkninger i alle medlemsstater bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (25) Bestemmelserne i denne afgørelse bør ikke berøre anvendelsen af EU-reglerne vedrørende overtrædelser, statsstøtte og konkurrence. Kommissionen har navnlig ret til at anlægge et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvis den finder, at en medlemsstat ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til TEUF.
- (26) Kommissionen bør vurdere, om denne afgørelse er tilstrækkelig og effektiv med henblik på at sikre de mellemstatslige aftalers overholdelse af EU-retten og en høj grad af koordinering mellem medlemsstaterne med hensyn til mellemstatslige aftaler på energiområdet.
- (27) Afgørelse nr. 994/2012/EU bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne afgørelse indføres en mekanisme for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen om mellemstatslige aftaler på energiområdet, som defineret i artikel 2, med henblik på at sikre, at det indre energimarked fungerer, og forbedre forsyningssikkerheden i Unionen.

2. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på mellemstatslige aftaler, som allerede i deres helhed er omfattet af andre særlige meddelelsesprocedurer i henhold til EU-retten.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »mellemstatslig aftale«: enhver retligt bindende aftale, uanset dens formelle betegnelse, mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande eller mellem en eller flere medlemsstater og en international organisation vedrørende:
 - a) indkøb, handel, salg, transit, lagring eller forsyning af energi i eller til mindst én medlemsstat, eller
 - b) etablering eller drift af energiinfrastruktur med en fysisk forbindelse til mindst én medlemsstat;
omfatter en sådan retligt bindende aftale også andre spørgsmål end de i litra a) og b) omhandlede, er det dog kun de bestemmelser, som vedrører de nævnte litraer og de generelle bestemmelser, der gælder for disse energirelaterede bestemmelser, der anses for at udgøre en mellemstatslig aftale
- 2) »eksisterende mellemstatslig aftale«: en mellemstatslig aftale, der er i kraft eller anvendes midlertidigt den 2. maj 2017
- 3) »ikkebindende instrument«: en ordning mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, som ikke er retligt bindende, såsom et aftalememorandum, en fælles erklæring, en fælles ministererklæring, en fælles aktion eller en fælles adfærdskodeks, og som fastsætter betingelser for energiforsyningen, som f.eks. mængde og pris, eller udviklingen af energiinfrastrukturer
- 4) »eksisterende ikkebindende instrument«: et ikkebindende instrument, der er underskrevet eller på anden vis aftalt inden den 2. maj 2017.

Artikel 3

Meddeleelsespligt vedrørende mellemstatslige aftaler

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger med et tredjeland eller en international organisation for at ændre en mellemstatslig aftale eller for at indgå en ny mellemstatslig aftale, meddeler den Kommissionen dette skriftligt så tidligt som muligt inden den påtænkte indledning af forhandlinger.

Den berørte medlemsstat bør holde Kommissionen regelmæssigt orienteret om udviklingen i forhandlingerne. De oplysninger, der fremsendes til Kommissionen, skal indeholde en angivelse af de bestemmelser, der skal tages op under forhandlingerne, samt formålet med forhandlingerne i overensstemmelse med artikel 8.

2. Så snart parterne er nået til enighed om alle de vigtigste elementer af udkastet til mellemstatslig aftale vedrørende gas eller olie eller en ændring til en mellemstatslig aftale vedrørende gas eller olie, men inden de formelle forhandlinger afsluttes, forelægger den berørte medlemsstat udkastet til aftale eller ændring for Kommissionen, herunder eventuelle bilag dertil, til forudgående vurdering i overensstemmelse med artikel 5.

Såfremt udkastet til aftale eller ændringerne udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den pågældende medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt som de indeholder elementer, der vedrører køb, handel, salg, transit, lagring eller levering af gas eller olie i eller til mindst én medlemsstat eller etablering eller drift af gas- eller olieinfrastruktur med en fysisk forbindelse til mindst én medlemsstat.

3. Hvis en medlemsstat forhandler en mellemstatslig aftale eller en ændring vedrørende elektricitet, og på grundlag af sin egen vurdering ikke har været i stand til at nå frem til en klar konklusion med hensyn til, hvorvidt den mellemstatslige aftale eller den ændring, der er under forhandling, er forenelig med EU-retten, fremlægger den udkastet til aftalen eller ændringen, herunder eventuelle bilag hertil, for Kommissionen med henblik på en forudgående vurdering i overensstemmelse med artikel 5, så snart parterne er nået til enighed om alle de vigtigste elementer i udkastet, men inden de afslutter de formelle forhandlinger.

4. Medlemsstaterne kan gøre brug af bestemmelserne i første og andet afsnit i stk. 2 i forbindelse med mellemstatslige aftaler eller ændringer vedrørende elektricitet.

5. Ved ratifikation af en mellemstatslig aftale eller af en ændring af en mellemstatslig aftale fremlægger den berørte medlemsstat den mellemstatslige aftale eller ændringen, herunder eventuelle bilag hertil, for Kommissionen. Såfremt Kommissionen har afgivet en udtalelse, jf. artikel 5, stk. 2, og den berørte medlemsstat har valgt at afvige fra Kommissionens udtalelse, bør denne medlemsstat uden unødige forsinkelser over for Kommissionen skriftligt redegøre for begrundelsen for sin afgørelse.

Såfremt den ratificerede mellemstatslige aftale eller ændring til den mellemstatslige aftale udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den berørte medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der vedrører køb, handel, salg, transit, lagring eller levering af gas i eller til mindst én medlemsstat eller etablering eller drift af energiinfrastruktur med en fysisk forbindelse til mindst én medlemsstat.

6. Forpligtelsen til at underrette Kommissionen i henhold til stk. 2, 3 og 5 finder ikke anvendelse på aftaler mellem virksomheder.

Såfremt en medlemsstat er i tvivl om, hvorvidt en aftale udgør en mellemstatslig aftale, og hvorvidt den således skal meddeles i henhold til denne artikel og artikel 6, rådfører medlemsstaten sig straks med Kommissionen.

7. Enhver meddelelse i henhold til denne artikels stk. 1-5 og artikel 6, stk. 1 og 2, gives via en internetbaseret applikation, som Kommissionen stiller til rådighed. De i artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 3, omhandlede frister begynder at løbe fra den dato, hvor den fuldstændige meddelelse er registreret i applikationen.

Artikel 4

Bistand fra Kommissionen

1. Såfremt en medlemsstat underretter Kommissionen om forhandlinger i henhold til artikel 3, stk. 1, kan Kommissionens tjenestegrene rådgive medlemsstaten om, hvordan der kan undgås uforenelighed mellem EU-retten og den mellemstatslige aftale eller ændringen af en mellemstatslig aftale, der er under forhandling. Sådan rådgivning kan omfatte relevante fakultative standardbestemmelser og retningslinjer, som Kommissionen udarbejder i samråd med medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2.

Kommissionens tjenestegrene kan også henlede den berørte medlemsstats opmærksomhed på Unionens relevante energipolitiske mål, herunder om energiunionen.

Medlemsstaten kan ligeledes anmode om bistand fra Kommissionen ved disse forhandlinger.

2. Kommissionen kan efter anmodning fra den berørte medlemsstat deltage i forhandlingerne som observatør. Kommissionen kan anmode om at deltage i forhandlingerne som observatør, hvis den anser det for nødvendigt. Kommissionens deltagelse kræver den berørte medlemsstats skriftlige samtykke.

3. Såfremt Kommissionen deltager i forhandlingerne som observatør, kan den rådgive den berørte medlemsstat om, hvordan der kan undgås uforenelighed mellem EU-retten og den mellemstatslige aftale eller ændringen, der er under forhandling.

Artikel 5

Kommissionens vurdering

1. Kommissionen underretter inden fem uger fra datoen for meddelelse af det fuldstændige udkast til mellemstatslig aftale eller ændring heraf, herunder eventuelle bilag hertil, i henhold til artikel 3, stk. 2, den berørte medlemsstat om enhver tvivl, den måtte have om, hvorvidt udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf er forenelig med EU-retten. Kommissionen anses for ikke at nære en sådan tvivl, hvis den ikke har svaret inden for dette tidsrum.

2. Såfremt Kommissionen i henhold til stk. 1 underretter den berørte medlemsstat om, at den er i tvivl, sender den senest 12 uger fra datoen for meddelelsen som omhandlet i stk. 1 den berørte medlemsstat sin vurdering af, om udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf er forenelig med EU-retten, navnlig reglerne for det indre energimarked og EU-konkurrenceretten. Kommissionen anses for ikke at have gjort nogen indsigelse, hvis den ikke inden denne frist har afgivet en udtalelse.

3. Med den berørte medlemsstats samtykke kan de i stk. 1 og 2 omhandlede frister forlænges. De i stk. 1 og 2 omhandlede frister afkortes efter aftale med Kommissionen, hvis omstændighederne tilsiger det, for at sikre, at forhandlingerne afsluttes til tiden.

4. Medlemsstaten undertegner, ratificerer eller godkender ikke udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf, førend Kommissionen har underrettet medlemsstaten om eventuelle tvivl, jf. stk. 1, eller, efter omstændighederne, har afgivet udtalelse i overensstemmelse med stk. 2, eller, i tilfælde af manglende svar eller udtalelse fra Kommissionen, før den i stk. 1 omhandlede frist eller, efter omstændighederne, den i stk. 2 omhandlede frist er udløbet.

Inden undertegnelse, ratifikation eller indgåelse af en mellemstatslig aftale eller en ændring heraf tager den berørte medlemsstat størst muligt hensyn til den i stk. 2 omhandlede udtalelse fra Kommissionen.

Artikel 6

Meddelelsespligt og Kommissionens vurdering af eksisterende mellemstatslige aftaler og af nye mellemstatslige aftaler vedrørende elektricitet

1. Senest den 3. august 2017 underretter medlemsstaterne Kommissionen om alle eksisterende mellemstatslige aftaler, herunder eventuelle bilag hertil og ændringer heraf.

Såfremt den eksisterende mellemstatslige aftale udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den berørte medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der vedrører køb, handel, salg, transit, lagring eller levering af energi i eller til mindst én medlemsstat eller etablering eller drift af energinfrastruktur med en fysisk forbindelse til mindst én medlemsstat.

Forpligtelsen til at underrette Kommissionen, der er fastlagt i dette stykke, finder ikke anvendelse på aftaler mellem virksomheder.

2. Eksisterende mellemstatslige aftaler, som allerede er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 eller 5, i afgørelse nr. 994/2012/EU eller artikel 13, stk. 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 ⁽¹⁾ den 2. maj 2017, anses for at være meddelt i henhold til nærværende artikels stk. 1, under forudsætning af at meddelelsen opfylder kravene i nævnte stykke.

3. Kommissionen vurderer mellemstatslige aftaler meddelt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 eller 2 samt mellemstatslige aftaler, der vedrører elektricitet, og som er meddelt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5. Såfremt Kommissionen efter sin første vurdering er i tvivl om, hvorvidt disse aftaler er forenelige med EU-retten, navnlig reglerne for det indre energimarked og EU-konkurrenceretten, underretter Kommissionen de berørte medlemsstater herom inden ni måneder efter meddelelsen af disse aftaler.

Artikel 7

Meddelelser vedrørende ikkebindende instrumenter

1. Inden eller efter vedtagelse af et ikkebindende instrument eller en ændring til et ikkebindende instrument kan medlemsstaterne fremlægge det ikkebindende instrument eller ændringen heraf, herunder eventuelle bilag hertil, for Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af Rådets direktiv 2004/67/EF (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 1).

2. Medlemsstaterne kan også underrette Kommissionen om eksisterende ikkebindende instrumenter, herunder eventuelle bilag hertil og ændringer heraf.

3. Såfremt det ikkebindende instrument eller ændringen til et ikkebindende instrument udtrykkeligt henviser til andre tekster, kan den berørte medlemsstat endvidere fremlægge disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der fastsætter betingelser for energiforsyningen, f.eks. mængde og pris, eller for udvikling af energiinfrastrukturer.

Artikel 8

Gennemsigtighed og fortrolighed

1. En medlemsstat kan, når den fremlægger oplysninger for Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 1-5, artikel 6, stk. 1, og artikel 7 angive, om nogle af oplysningerne, hvad enten det er kommercielle eller andre oplysninger, hvis offentliggørelse vil kunne skade de involverede parters aktiviteter, skal betragtes som fortrolige, og om de fremlagte oplysninger kan videregives til andre medlemsstater.

Hvad angår de i artikel 6, stk. 2, omhandlede eksisterende aftaler, foretager en medlemsstat senest den 3. august 2017 en sådan angivelse.

2. Såfremt en medlemsstat ikke i overensstemmelse med stk. 1 har angivet, at oplysningerne er fortrolige, gør Kommissionen disse oplysninger tilgængelige i sikker elektronisk form for alle de øvrige medlemsstater.

3. Såfremt en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 har angivet, at en eksisterende mellemstatslig aftale, en ændring heraf eller en ny mellemstatslig aftale er fortrolig, stiller medlemsstaten en sammenfatning af de indsendte oplysninger til rådighed.

Denne sammenfatning skal mindst omfatte følgende oplysninger vedrørende den mellemstatslige aftale eller ændringen:

- a) dens genstand
- b) dens formål og anvendelsesområde
- c) dens varighed
- d) parterne heri
- e) oplysninger om hovedelementerne heri.

Dette stykke finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1-4.

4. Kommissionen gør de i stk. 3 omhandlede sammenfatninger tilgængelige i elektronisk form for alle de øvrige medlemsstater.

5. Anmodninger om fortrolighed i medfør af denne artikel begrænser ikke Kommissionens egen adgang til fortrolige oplysninger. Kommissionen sikrer, at adgangen til de fortrolige oplysninger er strengt begrænset til de af dens tjenestegrene, for hvilke det er absolut nødvendigt at råde over disse oplysninger. Kommissionens repræsentanter håndterer følsomme oplysninger om forhandlinger vedrørende mellemstatslige aftaler, som de modtager i løbet af sådanne forhandlinger i overensstemmelse med artikel 3 og 4, med den behørig fortrolighed.

Artikel 9

Koordinering mellem medlemsstaterne

1. Kommissionen letter og fremmer koordineringen mellem medlemsstaterne med henblik på:

- a) at følge udviklingen i forbindelse med mellemstatslige aftaler og tilstræbe konsekvens og sammenhæng i Unionens eksterne energiforbindelser med producent-, transit- og forbrugerlandene

- b) at påvise fælles problemer i forbindelse med mellemstatslige aftaler og overveje passende tiltag til at tackle disse problemer og om nødvendigt foreslå retningslinjer og løsninger
- c) om nødvendigt at støtte udviklingen af multilaterale mellemstatslige aftaler, der omfatter flere medlemsstater eller Unionen som helhed.

2. Senest den 3. maj 2018 udvikler Kommissionen på grundlag af bedste praksis og i samråd med medlemsstaterne fakultative standardbestemmelser og retningslinjer, herunder en liste med eksempler på bestemmelser, der ikke overholder EU-retten og derfor ikke bør anvendes. Sådanne fakultative standardbestemmelser og retningslinjer vil, såfremt de anvendes korrekt, kunne forbedre fremtidige mellemstatslige aftalers forenelighed med EU-retten væsentligt.

Artikel 10

Rapportering og revision

1. Senest den 1. januar 2020 fremlægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne afgørelse for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.
2. I rapporten vurderes navnlig, i hvilket omfang denne afgørelse fremmer de mellemstatslige aftalers forenelighed med EU-retten, herunder på elektricitetsområdet, og en høj grad af koordinering mellem medlemsstaterne med hensyn til mellemstatslige aftaler. Den skal ligeledes vurdere denne afgørelses indvirkning på medlemsstaternes forhandlinger med tredjelande, og om denne afgørelses anvendelsesområde og de procedurer, den fastsætter, er hensigtsmæssige. Rapporten skal, hvis det er relevant, ledsages af et forslag om at revidere denne afgørelse.

Artikel 11

Ophævelse

Afgørelse nr. 994/2012/EU ophæves med virkning fra den 2. maj 2017.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 5. april 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

I. BORG

Formand